

Powstanie przychodu ze sprzedaży samochodu poleasingowego wykorzystywanego w działalności gospodarczej.

0113-KDIPT2-1.4011.626.2019.1.DJD Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 20 stycznia 2020 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy - przedstawione we wniosku z dnia 13 listopada 2019 r. (data wpływu 21 listopada 2019 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie skutków podatkowych sprzedaży samochodu poleasingowego wykorzystywanego w działalności gospodarczej - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 21 listopada 2019 r. do tutejszego Organu wpłynął ww. wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatku od towarów i usług.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca jest osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą od dnia 7 grudnia 2009 r. Działalność opodatkowana jest podatkiem liniowym, a ewidencja podatkowa prowadzona jest w formie podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Wnioskodawca jest czynnym podatnikiem VAT. Przeważającym rodzajem prowadzonej przez Niego działalności jest produkcja opakowań z tworzyw sztucznych.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej Wnioskodawca ma zawartą umowę leasingu operacyjnego, której przedmiotem jest samochód osobowy Volvo. Umowa została zawarta w dniu 15 lutego 2017 r. na okres 36 miesięcy. Zgodnie z warunkami umowy przysługuje Mu, jako leasingobiorcy, po jej zakończeniu, prawo wykupu przedmiotu

leasingu. Wykup nastąpi w lutym 2020 r. Wnioskodawca raty leasingowe zalicza do kosztów uzyskania przychodów w kwocie netto, a podatek VAT odlicza w wysokości 50%, gdyż samochód wykorzystywany jest na cele mieszane. Po zakończeniu umowy leasingu planuje dokonać wykupu leasingowanego obecnie samochodu, niemniej po wykupie nie planuje wykorzystywania samochodu w działalności gospodarczej.

W związku z powyższym, Wnioskodawca nie zamierza wprowadzać samochodu do ewidencji środków trwałych. Nie zamierza także odliczać podatku VAT naliczonego od faktury dokumentującej wykup, ponieważ uważa, że wykup ten będzie dotyczył celu prywatnego, niezwiązanego z prowadzoną działalnością gospodarczą i nie będzie miał prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego. W chwili wykupu zamierza przeznaczyć samochód na cele prywatne, a następnie, po upływie co najmniej sześciu miesięcy licząc od zakończenia miesiąca, w którym nastąpi wykup, Wnioskodawca będzie rozważał sprzedaż tego samochodu. Na dzień złożenia wniosku nie jest w stanie określić ceny ewentualnej sprzedaży tego samochodu, zakłada jednak, że będzie ona wyższa niż cena wykupu.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytania:

1. Czy jeżeli po zakończeniu umowy leasingu operacyjnego Wnioskodawca wykupi od leasingodawcy samochód z przeznaczeniem na cele osobiste, niezwiązane z prowadzoną działalnością gospodarczą, to zarówno od wykupu na cele osobiste tego samochodu, jak i ewentualnej późniejszej jego sprzedaży (po okresie co najmniej sześciu miesięcy licząc od zakończenia miesiąca, w którym nastąpi moment wykupu) zastosowanie znajdzie art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. d) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, i czy po wykupie i przekazaniu samochodu na cele osobiste należy skorygować koszty uzyskania przychodów w zakresie zaliczanych do nich obecnie, w czasie trwania umowy leasingu, opłat leasingowych?

2. Czy pomimo, że faktura za wykup samochodu wystawiona będzie na Wnioskodawcę, jako przedsiębiorcę (podana będzie nazwa firmy, NIP), ale zakup ten będzie dotyczył nabycia samochodu na cele prywatne, to nieodliczenie podatku VAT, zawartego w tej fakturze, będzie prawidłowe?

Przedmiotem niniejszej interpretacji jest ocena stanowiska Wnioskodawcy w odniesieniu do pytania Nr 1 dotyczącego podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie skutków

podatkowych sprzedaży samochodu poleasingowego, natomiast w zakresie korekty kosztów uzyskania przychodów oraz w zakresie pytania Nr 2 dotyczącego podatku od towarów i usług, zostaną wydane odrębne rozstrzygnięcia.

Zdaniem Wnioskodawcy, w sytuacji gdy zakupionego po zakończeniu umowy leasingu operacyjnego samochodu nie będzie wykorzystywał w działalności gospodarczej i nie wprowadzi go do składników majątku firmy, wymienionych w art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, to przychód uzyskany ze sprzedaży tego samochodu nie będzie stanowił przychodu z działalności gospodarczej. Przychód ze sprzedaży nie powstanie również, jeżeli zbycie samochodu osobowego będzie miało miejsce po upływie pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło jego nabycie.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.), opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Treść powyższego przepisu wskazuje, że opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych podlegają wszelkiego rodzaju dochody uzyskane przez podatnika, z wyjątkiem tych, które zostały enumeratywnie wymienione w katalogu zwolnień przedmiotowych zawartym w powyższej ustawie bądź, od których zaniechano poboru podatku.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ww. ustawy - odrębnymi źródłami przychodów są wskazane w pkt 3 i 8 tego przepisu:

* pozarolnicza działalność gospodarcza (pkt 3),

* odpłatne zbycie, z zastrzeżeniem ust. 2 (pkt 8):

a. nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości,

b. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub użytkowego oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej,

c. prawa wieczystego użytkowania gruntów,

d. innych rzeczy,

- jeżeli odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej i zostało dokonane w przypadku odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w lit. a-c) - przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie, a innych rzeczy - przed upływem pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło nabycie; w przypadku zamiany okresy te odnoszą się do każdej z osób dokonującej zamiany.

Na gruncie zacytowanych przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przychód ze sprzedaży rzeczy ruchomej kwalifikowany jest do źródła przychodów, o którym mowa w cyt. art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. d tej ustawy, czyli do odpłatnego zbycia rzeczy, chyba że sprzedaż następuje w wykonywaniu działalności gospodarczej.

Stosownie do art. 10 ust. 2 pkt 3 powoływanej ustawy, przepisów ust. 1 pkt 8 nie stosuje się do odpłatnego zbycia składników majątku, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 3, nawet jeżeli przed zbyciem zostały wycofane z działalności gospodarczej, a między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym składniki majątku zostały wycofane z działalności i dniem ich odpłatnego zbycia, nie upłynęło 6 lat.

Zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przychodem z działalności gospodarczej są również przychody z odpłatnego zbycia składników majątku będących:

a. środkami trwałymi albo wartościami niematerialnymi i prawnymi, podlegającymi ujęciu w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,

b. składnikami majątku, o których mowa w art. 22d ust. 1, z wyłączeniem składników, których wartość początkowa ustalona zgodnie z art. 22g nie przekracza 1 500 zł,

c. składnikami majątku, które ze względu na przewidywany okres używania równy lub krótszy niż rok nie zostały zaliczone do środków trwałych albo wartości niematerialnych i prawnych,

d. składnikami majątku stanowiącymi spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego lub udział w takim prawie, które zgodnie z art. 22n ust. 3 nie podlegają ujęciu w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych - wykorzystywanych na potrzeby związane z działalnością gospodarczą lub przy prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej, z zastrzeżeniem ust. 2c; przy określaniu wysokości przychodów przepisy ust. 1 i art. 19 stosuje się odpowiednio.

Jeżeli zatem rzecz ruchoma stanowi składnik majątku, wymieniony w art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, to przychód ze sprzedaży tej rzeczy będzie zaliczony do źródła przychodów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, czyli do przychodów z działalności gospodarczej. Przychody z odpłatnego zbycia składników majątku, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (z zastrzeżeniem ust. 3), podlegają opodatkowaniu, nawet jeżeli przed zbyciem zostały wycofane z działalności gospodarczej, a między pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym składniki majątku zostały wycofane z działalności i dniem ich odpłatnego zbycia, nie upłynęło 6 lat.

Z informacji przedstawionych we wniosku wynika, że Wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą i jest czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się produkcją opakowań z tworzyw sztucznych, prowadzi podatkową księgę przychodów i rozchodów, płaci 19% podatek liniowy. Wnioskodawca ma zawartą w dniu 15 lutego 2017 r. umowę leasingu operacyjnego na 36 miesięcy, której przedmiotem jest samochód osobowy. Po zakończeniu umowy (w lutym 2020 r.) przysługuje Mu prawo wykupu przedmiotu leasingu. Wnioskodawca raty leasingowe zalicza do kosztów uzyskania przychodów w kwocie netto, a podatek VAT odlicza w wysokości 50%, gdyż samochód wykorzystywany jest na cele mieszane. Po zakończeniu umowy leasingu planuje dokonać wykupu leasingowanego samochodu, niemniej po wykupie nie planuje wykorzystywania samochodu w działalności gospodarczej. Wnioskodawca nie zamierza wprowadzać samochodu do ewidencji środków trwałych. Nie zamierza odliczać podatku VAT naliczonego od faktury dokumentującej wykup. W chwili wykupu zamierza przeznaczyć samochód na cele prywatne, a następnie

po upływie co najmniej sześciu miesięcy, licząc od zakończenia miesiąca, w którym nastąpi wykup, Wnioskodawca będzie rozważał sprzedaż tego samochodu.

Mając na uwadze informacje przedstawione we wniosku oraz powyższe przepisy prawa podatkowego, należy wskazać, że skoro w istocie wykupiony po zakończeniu umowy leasingu operacyjnego samochód osobowy nie będzie przez Wnioskodawcę wykorzystywany w pozarolniczej działalności gospodarczej i nie zostanie zaliczony do składników majątku tej działalności, wymienionych w art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, to przychód uzyskany ze sprzedaży tego samochodu nie będzie stanowił dla Wnioskodawcy przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej.

Sprzedaż tego samochodu należy zatem rozpatrywać pod kątem możliwości powstania przychodu ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, czyli z odpłatnego zbycia rzeczy. W takiej sytuacji obowiązek podatkowy nie powstanie, jeżeli zbycie samochodu osobowego będzie miało miejsce po upływie pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło jego nabycie (wykup z leasingu). Natomiast w przypadku sprzedaży wskazanego we wniosku samochodu przed upływem pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło jego nabycie (wykup z leasingu), powstanie obowiązek podatkowy na podstawie ww. przepisu.

Reasumując - jeżeli po zakończeniu umowy leasingu operacyjnego Wnioskodawca wykupi samochód od leasingodawcy z przeznaczeniem na cele osobiste (prywatne, niezwiązane z działalnością gospodarczą), to zarówno do wykupu na cele osobiste tego samochodu, jak i ewentualnej późniejszej jego sprzedaży (po okresie co najmniej sześciu miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpi moment wykupu), znajdzie zastosowanie art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. d) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Końcowo zaznaczyć należy, że tutaj Organ wydając interpretację w trybie art. 14b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), jest związany wyłącznie opisem zdarzenia przyszłego przedstawionym przez Wnioskodawcę i Jego stanowiskiem, tym samym Organ dokonał wyłącznie analizy okoliczności faktycznych podanych we wniosku.

Rolą postępowania w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego nie jest bowiem ustalanie, czy przedstawione we wniosku zdarzenie przyszłe

będzie zgodne ze stanem rzeczywistym. Ustalenie stanu rzeczywistego stanowi domenę ewentualnego postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub postępowania kontrolnego organu kontroli celno-skarbowej. To na podatniku ciąży obowiązek udowodnienia w toku ww. postępowań okoliczności faktycznych, z których wywodzi on dla siebie korzystne skutki prawne.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji indywidualnej.

Zgodnie z art. 14na § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa, przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n ww. ustawy, nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 ustawy - Ordynacja podatkowa).

Powyższe unormowania należy odczytywać łącznie z przepisami art. 33 ustawy z 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193, z późn. zm.), wprowadzającymi regulacje intertemporalne.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 § 1 ww.

ustawy) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 54 § 1a ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy). W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.